THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tipiṭaka)

1. Ο Κανόνας των Ομιλιών (1. Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta Nikāya)

5. Το μεγάλο βιβλίο (5. Mahāvaggo)

3. Το κεφάλαιο για την ηθική και τη διάρκεια (3. Sīlaṭṭhitivaggo)

[SN 47.21-30, PTS 5.172-5.178]

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

5. Το μεγάλο βιβλίο

3. Το κεφάλαιο για την ηθική και τη διάρκεια

1. Η ομιλία για την ηθική

387. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο σεβάσμιος Άναντα και ο σεβάσμιος Μπάντα διέμεναν στην Παταλίπουττα, στο μοναστήρι Κουκκούτα. Τότε ο σεβάσμιος Μπάντα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον σεβάσμιο Άναντα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Άναντα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μπάντα είπε στον σεβάσμιο Άναντα:«Αυτές οι επιδέξιες ηθικές αρχές, φίλε Άναντα, που έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο, για ποιον σκοπό έχουν δηλωθεί αυτές οι επιδέξιες ηθικές αρχές από τον Ευλογημένο;»

«Καλώς, καλώς, φίλε Μπάντα! Εξαίρετη πράγματι, φίλε Μπάντα, η σοφία σου, εξαίρετη η οξυδέρκειά σου, καλή η ερώτησή σου. Έτσι λοιπόν εσύ, φίλε Μπάντα, ρωτάς: 'Αυτές οι επιδέξιες ηθικές αρχές, φίλε Άναντα, που έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο, για ποιον σκοπό έχουν δηλωθεί αυτές οι επιδέξιες ηθικές αρχές από τον Ευλογημένο;'» «Ναι, φίλε». «Αυτές οι επιδέξιες ηθικές αρχές, φίλε Μπάντα, που έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο, αυτές οι επιδέξιες ηθικές αρχές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ακριβώς για την ανάπτυξη των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης».

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Αυτές οι επιδέξιες ηθικές αρχές, φίλε Μπάντα, που έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο, αυτές οι επιδέξιες ηθικές αρχές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ακριβώς για την ανάπτυξη αυτών των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη μακρά διάρκεια

388. Η ίδια περίσταση. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μπάντα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ποια άραγε, φίλε Άναντα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια; Και ποια, φίλε Άναντα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη διάρκεια;»

«Καλώς, καλώς, φίλε Μπάντα! Εξαίρετη πράγματι, φίλε Μπάντα, η σοφία σου, εξαίρετη η οξυδέρκειά σου, καλή η ερώτησή σου. Έτσι λοιπόν εσύ, φίλε Μπάντα, ρωτάς: 'Ποια άραγε, φίλε Άναντα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια; Και ποια, φίλε Άναντα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη

διάρκεια;'» «Ναι, φίλε». «Λόγω των μη αναπτυγμένων και μη καλλιεργημένων τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, φίλε, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια. Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη διάρκεια».

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Λόγω των μη αναπτυγμένων και μη καλλιεργημένων αυτών των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, φίλε, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια. Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη διάρκεια». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την παρακμή

389. Κάποτε ο σεβάσμιος Άναντα και ο σεβάσμιος Μπάντα διέμεναν στην Παταλίπουττα, στο μοναστήρι Κουκκούτα. Τότε ο σεβάσμιος Μπάντα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον σεβάσμιο Άναντα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Άναντα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μπάντα είπε στον σεβάσμιο Άναντα:«Ποια άραγε, φίλε Άναντα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία υπάρχει παρακμή της Άριστης Διδασκαλίας; Ποια άραγε, φίλε Άναντα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία δεν υπάρχει παρακμή της Άριστης Διδασκαλίας;»

«Καλώς, καλώς, φίλε Μπάντα! Εξαίρετη πράγματι, φίλε Μπάντα, η σοφία σου, εξαίρετη η οξυδέρκειά σου, καλή η ερώτησή σου. Έτσι λοιπόν εσύ, φίλε Μπάντα, ρωτάς: 'Ποια άραγε, φίλε Άναντα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία υπάρχει παρακμή της Άριστης Διδασκαλίας; Και ποια, φίλε Άναντα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία δεν υπάρχει παρακμή της Άριστης Διδασκαλίας;'» «Ναι, φίλε». «Λόγω των μη αναπτυγμένων και μη καλλιεργημένων τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, φίλε, υπάρχει παρακμή της Άριστης Διδασκαλίας. Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, δεν υπάρχει παρακμή της Άριστης Διδασκαλίας».

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Λόγω των μη αναπτυγμένων και μη καλλιεργημένων αυτών των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, φίλε, υπάρχει παρακμή της Άριστης Διδασκαλίας. Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, δεν υπάρχει παρακμή της Άριστης Διδασκαλίας». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον αγνό

390. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι εφαρμογές της μνήμης. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για κάποιον Βραχμάνο

391. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε κάποιος βραχμάνος πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο βραχμάνος είπε στον Ευλογημένο: «Ποια άραγε, αγαπητέ Γκόταμα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια; Και ποια, αγαπητέ Γκόταμα, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη διάρκεια;»

«Λόγω των μη αναπτυγμένων και μη καλλιεργημένων τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, βραχμάνε, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια. Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, βραχμάνε, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη διάρκεια.

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, βραχμάνε, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Λόγω των μη αναπτυγμένων και μη καλλιεργημένων αυτών των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, βραχμάνε, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια. Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, βραχμάνε, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη διάρκεια».

Όταν αυτό ειπώθηκε, εκείνος ο βραχμάνος είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την περιοχή

392. Κάποτε ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα και ο σεβάσμιος Ανουρούντα διέμεναν στη Σακέτα, στο δάσος Καντακί. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκαν από την απομόνωση, πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Ανουρούντα· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν τον σεβάσμιο Ανουρούντα. Αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι.

Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Ανουρούντα: «'Ασκούμενος, ασκούμενος', φίλε Ανουρούντα, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, φίλε, κάποιος είναι ασκούμενος;» «Επειδή οι τέσσερες εφαρμογές της μνήμης έχουν αναπτυχθεί εν μέρει, φίλε, κάποιος είναι ασκούμενος».

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Επειδή αυτές οι τέσσερες εφαρμογές της μνήμης έχουν αναπτυχθεί εν μέρει, φίλε, κάποιος είναι ασκούμενος». Έκτο.

7. Η ομιλία για την ολοκλήρωση

393. Η ίδια περίσταση. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Ανουρούντα: «'Ο πέραν της άσκησης, ο πέραν της άσκησης', φίλε Ανουρούντα, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, φίλε, κάποιος είναι πέραν της άσκησης;» «Επειδή οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης έχουν αναπτυχθεί πλήρως, φίλε, κάποιος είναι πέραν της άσκησης.»

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Επειδή αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης έχουν αναπτυχθεί πλήρως, φίλε, κάποιος είναι πέραν της άσκησης.» Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον κόσμο

394. Η ίδια περίσταση. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Ανουρούντα: «Ποιων φαινομένων, φίλε Ανουρούντα, επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έφτασες σε μεγάλη άμεση γνώση;» «Επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, έφτασα σε μεγάλη άμεση γνώση».

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ εγώ, φίλε, στο σώμα διαμένω παρατηρώντας το σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένω παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, έφτασα σε μεγάλη άμεση γνώση. Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, γνωρίζω άμεσα χίλιους κόσμους». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Σιριβάντα

395. Κάποτε ο σεβάσμιος Άναντα διέμενε στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο οικοδεσπότης Σιριβάντχα ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο οικοδεσπότης Σιριβάντχα

απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο: «Έλα εσύ, άνθρωπε, πήγαινε εκεί όπου είναι ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του σεβάσμιου Άναντα: "Ο οικοδεσπότης Σιριβάντχα, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του σεβάσμιου Άναντα". Και πες έτσι: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο σεβάσμιος Άναντα έρθει στην κατοικία του οικοδεσπότη Σιριβάντχα από συμπόνια"». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο άνθρωπος στον οικοδεσπότη Σιριβάντχα και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Άναντα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο άνθρωπος είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ο οικοδεσπότης Σιριβάντχα, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής, αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του σεβάσμιου Άναντα. Και λέει επίσης: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο σεβάσμιος Άναντα έρθει στην κατοικία του οικοδεσπότη Σιριβάντχα από συμπόνια"». Ο σεβάσμιος Άναντα αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του οικοδεσπότη Σιριβάντχα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον οικοδεσπότη Σιριβάντχα: «Μήπως, οικοδεσπότη, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα, μήπως τα δυσάρεστα αισθήματα υποχωρούν, όχι εντείνονται· Είναι εμφανής η υποχώρησή τους, όχι η ένταση;» «Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση».

«Γι' αυτό, οικοδεσπότη, πρέπει να εξασκείσαι έτσι -"θα διαμένω παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα θα διαμένω παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο". Έτσι πρέπει να εξασκείσαι, οικοδεσπότη».

«Αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο υπάρχουν, αυτές οι νοητικές καταστάσεις υπάρχουν σε μένα, και εγώ φαίνομαι σε αυτές τις νοητικές καταστάσεις. Διότι εγώ, σεβάσμιε κύριε, στο σώμα διαμένω παρατηρώντας το σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένω παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Και αυτοί οι πέντε κατώτεροι νοητικοί δεσμοί, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, εγώ, σεβάσμιε κύριε, δεν θεωρώ κανέναν από αυτούς μη εγκαταλελειμμένο στον εαυτό μου». «Είσαι τυχερός, οικοδεσπότη, είναι καλή τύχη για σένα, οικοδεσπότη! Ο καρπός της μη-επιστροφής έχει δηλωθεί από σένα, οικοδεσπότη». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Μαναντίννα

396. Η ίδια περίσταση. Εκείνη την περίοδο ο οικοδεσπότης Μανάντιννα ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο οικοδεσπότης Μανάντιννα απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο: «Έλα εσύ, άνθρωπε... κ.λπ... Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση. Και εγώ, σεβάσμιε κύριε, πληττόμενος από τέτοιο δυσάρεστο αίσθημα, στο σώμα διαμένω παρατηρώντας το σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένω παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Και αυτοί οι πέντε κατώτεροι νοητικοί δεσμοί, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, εγώ, σεβάσμιε κύριε, δεν θεωρώ κανέναν από αυτούς μη εγκαταλελειμμένο στον εαυτό μου». «Είσαι τυχερός, οικοδεσπότη, είναι καλή τύχη για σένα, οικοδεσπότη! Ο καρπός της μη-επιστροφής έχει δηλωθεί από σένα, οικοδεσπότη». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της διάρκειας της ηθικής, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Ηθική, διάρκεια, παρακμή, αγνός, η περιοχή του βραχμάνου·
> ολοκληρωμένος, κόσμος, Σιριβάντχα, με τον Μανάντιννα αυτά τα δέκα.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 28 Νοεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 1. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 5. Το μεγάλο βιβλίο. 3. Το κεφάλαιο για την ηθική και τη διάρκεια έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος

Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα

Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα

Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org